

**ВАСИЛ
ЛЕВСКИ**

1837 – 1873 Г.



Васил Иванов Кунчев - Левски

19 февруари

—

2019 г.

***146 години от
смъртта на
великия българин***



БИОГРАФИЯ

На 18 юли 1837 година, в семейството на Гина и Иван Кунчеви се ражда син. Наричат го Васил.



Гина Кунчева – майката на Левски



По – голямата сестра на Левски със семейството си

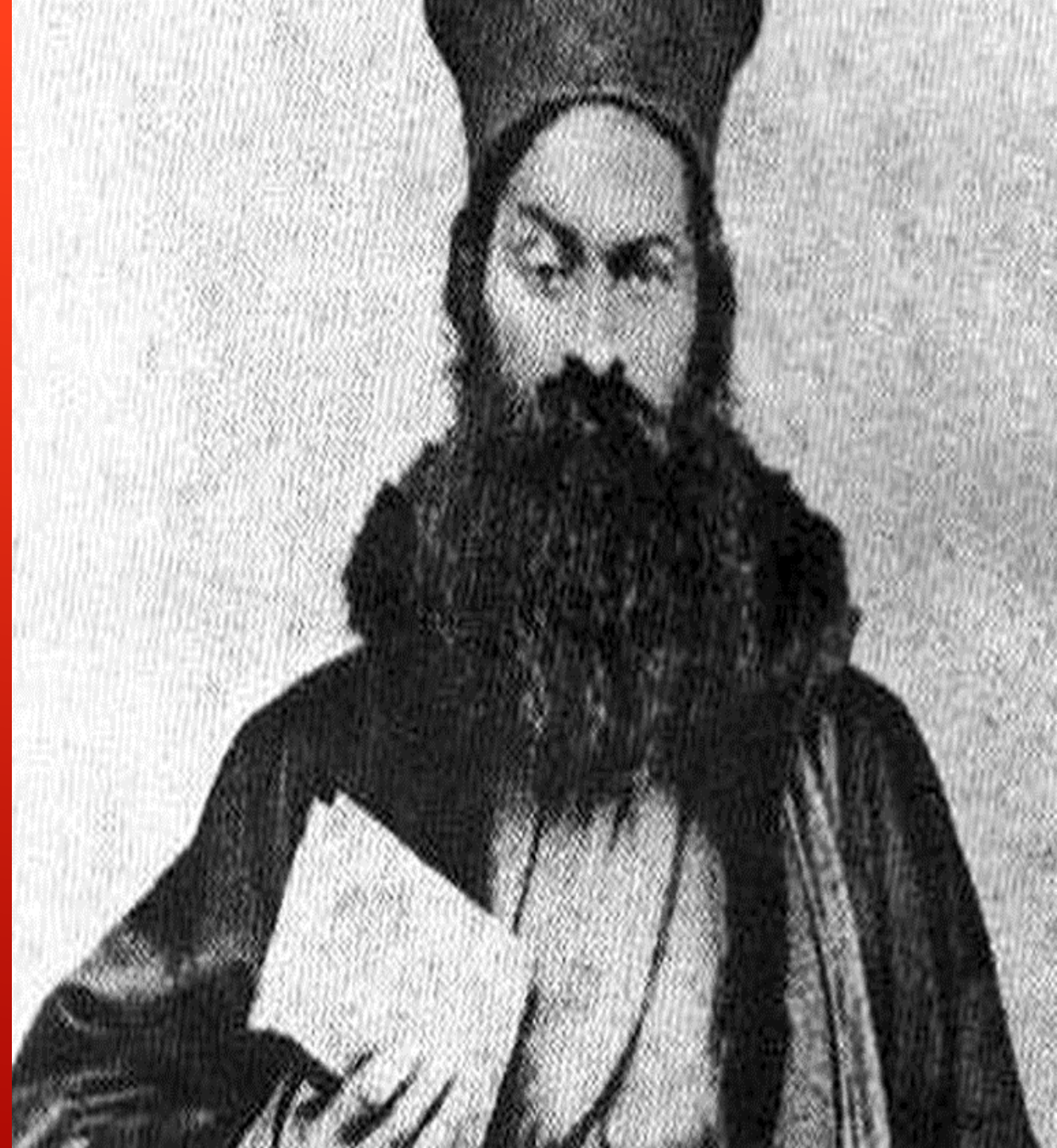
На осем години постъпва в килийното училище в Карлово. Учи кафтанджийство.

От 1852 до 1856г. е послушник при вуйчо си йеромонах Василий. Учи в Старозагорското класно училище.

1858г. се завръща в Карлово и приема монашески сан дякон: духовно име Игнатий.



Левски като дякон



Архимандрит Василий – вуйчото на Левски

Революционна дейност

1862 Постъпва в Първата българска легия на Раковски.
За храбростта си получава прозвището Лъвский (Левски)

1863 Емигрира в Румъния. Арестуван за участие в Легията



1864 Отказва се от монашеството

1864 – 1867 Учител в с. Войнягово, Карловско и в с. Еникьой



1867 Знаменосец в четата на Панайот Хитов

1867-1868 Записва се във
Втората българска легия





1868 Предприема първата обиколка из българските земи с цел да събуди българския дух за революционна дейност

1869 Левски участва в създаването на БРЦК в Букурещ заедно с Любен Каравелов



Любен Каравелов

Заклех се!



1869-1872 Изгражда мрежа от революционни комитети

в България



*Без умора, без страх и
без корист, обикаля от
град в град, от село в
село, за да пробужда и
подготвя българина за
свободата на родината
му.*





В Първа българска легия в Белград



Знаменосец в четата на Панайот Хитов



Васил Левски (вляво) с брат си Христо и близкия му другар Христо Иванов - Гелемия в Белград – 1867г.

ЗАЛАВЯНЕ И СМЪРТ

*На 27 декември 1872 г. Левски
е заловен в Къкринското
ханче.*

*Апостолът е изправен пред
съда.*

*По време на съдебните
заседания той се държи
доблестно и не издава никой.*





Къринското ханче – възстановка/1926- 1931г.



На това място е било ханчето, където е заловен Васил Левски

***“... АКО СПЕЧЕЛЯ, ПЕЧЕЛЯ
ЗА ЦЯЛ НАРОД –
АКО ЗАГУБЯ, ГУБЯ САМО
МЕНЕ СИ.”***

ВАСИЛ ЛЕВСКИ



На Левски

В света на вехтите завети
Аз чувам младия ти глас:
Да създаваме комитети
от всички нас
за всички нас,
че свободата е по-нужда
от хляб и слънце в този век -
не за облага и за служба -
за правото да си човек.
За свободата имаш право
да сменяш своето лице.
За свободата нямаш право
да сменяш своето сърце!



Ти беше винаги различен
и винаги един и същ.

Ти се раздаваше на всички,
на себе си -
нищо веднъж.

Аз виждам младото ти тяло
как,
окачено да умре,
се люшва в нас като махало
и няма никога да спре.

ИЗРАБОТИЛ:
ГРУПА за занимания
ПО ИНТЕРЕСИ
«КРАЕЗНАНИЕ»

